

SANDVIKS NYTT

Organ for Sandvikens Bataljon — Stiftet 17. mai 1857

Fra landturen 1894.

Dette bildet er tatt i Åstvedtskogen landturdagen 1894. Det er antagelig det eldste bildet som fins av vårt korps. Det er kanskje noen av våre lesere som er gammel nok til å kjenne igjen en og annen av disse guttene. Jeg vil derfor nevne navnene på dem som jeg vet om.

Offiserene i 1. rekke fra venstre er: Nils Gjesdal (født 1877). Den medaljen som han har, er vunnet i løp. Konkurransene i løp ble den gangen holdt i Neevengårdssvingene. Jeg vet ikke hvor langt de løp. Som nr. 2 sitter Bjarne Olsen. Sjefen het Oluf Hansen. Han ble kalt «Baker-Oluffen» fordi han var sønn av en baker i Aksjebakeriet i Pyttergrenden. De to guttene ved hans side er såkalte sjefsbud. Han på sjefens venstre side het Jens Thorsen. Videre har vi Arnold Madsen og så Jens Madsen (eldste sønn til Mads «med steinen»). Den neste er Ingvald Jorgensen som ble sjef i 1895. Offiseren lengst til høyre klarer vi ikke å kjenne igjen.

Av andre gutter kan jeg nevne disse: Thinius «i Uren», Peder Johnsen, Sophus Gravdal, Hans Hansen, Jorgen Hansen, Alrik Dahl, Sander Pettersen, Hans Thormundsen, Henrik Nilsen, Johannes Sjursen (en bror av Jakob Sjursen som har gitt oss dette bildet), Alfred Eriksen, Edvard Jahnsen, Halvdan Lovås, Johannes Johannessen, Hjalmar Markussen (født 1872) og Peder Karlisen. J. Aarberg.

Sesongen 1964

Valget ble holdt i Sandvikens menighetshus 13. februar 1964. Det første møtet var hjemme hos Kjell Thronsen 18. februar. Tilstede var Kjell og Rolf Thronsen, Johan Aarberg, Terje Kvamme, Terje Engevik, Asbjørn Moldestad, Svein Tangseth, Eivind Helland og Fredrik Halvorsen.

Svein Tangseth ble valgt til sekretær. Det ble bestemt at vi skulle gå i gang med en utlodning. Sverre Andreassen hadde lovet sjefen, Terje Kvamme, en del elektriske artikler som gevinster. Terje Kvamme hadde forhørt seg om innkvartering ved N. U. H. Landtur til Øystese var umulig. Der var for liten sengekapasitet. Det måtte bli til Voss eller Geilo. Sekretæren fikk i oppdrag å skrive til Skulestadmoen U. H. på Voss for å spørre om muligheten for innkvartering der 13—14 juni. Sablene ble nøye ettersett. De fleste burde fornikles. Den største vanskeligheten på dette møtet var å få valgt ny kasserer. Terje Kvamme hadde hatt dette vervet i 2 år og foreslo at Terje Engevik skulle overta. Denne vegret seg, men ble likevel den nye kasserer.

25. og 26. februar var det utdeling av effekter. Lørdag 7. mars stilte vi på linje for første gang. 50 soldater var møtt frem. Av disse var 20 nybegynnere. Vi gikk den «store runden» som vi pleier gjøre den første dagen i hver sesong. Det var ikke rare greiene det hornblåseren presterte. Han måtte nok øve iherdig. Vi var misfornøyet med slagerne. Bare 3 av dem hadde trommene i orden. De lovet at det skulle bli bedre neste gang. Vi begynte straks å trene i eksersis.

Vi har i denne sesongen eksersert 11 lørdager. Dertil kommer 14 øvelsesdager på andre ukedager. Antall soldater har variert mellom 40 og 50. Fjorårets sjef, Rolf Rasmussen, har vært med som slager hele sesongen. Han ønsket det selv.

Onsdag 22. april hadde vi møte hjemme hos sjefen i Kirkegaten. Det ble servert kaffe og tebrød mens vi diskuterte. Særlig ble trommene diskutert. Kassereren syntes at det gikk så mange penger til trommeskinn. Det ble dog bestemt å kjøpe en ny tromme, da vi hadde fått et rimelig tilbud. Det ble også kjøpt røde plast-

trekk til alle trommene.

Søndag 26. april var det fellesutmarsj med Skansens Bataljon til Stemmemyren. Det regnet hele dagen. Vi hadde bare 45 soldater. Skansens Bataljon hadde minst 80. Soldatene fra Skansen vant fotballkampen med 5—0. Det gikk ikke bedre da offiserene skulle i ilden. Skanseguttene vant med 4—0. Resultatene i løp ble dog bedre for oss. I yngste klasse tok sandviksguttene 2 og 3. plassen. I mellomste klassen vant vi alle tre diplomene. I eldste klasse tok skanseguttene alle tre diplomene, men her må dog nevnes at vi ikke hadde en eneste gutt i denne klassen. Skanseguttene fikk råde grunnen alene.

Så gikk marsjen hjemover. Kl. 16.30 var vi ved sporveissløyfen hvor musikkorpset ventet. På mulebanen ble diplomene utdelt og en vandrepokal i fotball. Til slutt var det defilering og parademarsj. Det var en god del tilskuere til tross for regnværet.

17. mai stilte vi kl. 9.30 på Sandvikstorget. Alle hadde flagg bundet til riflene. Fru Madson var der også i år med en vakker blomsterbukett. Bjørn Nilsen, sjefen fra 1957, holdt en meget god tale til guttene. Det er en stor dag i dag, sa han. Det er 150 år siden vi fikk vår grunnlov på Eidsvoll 17. mai 1814. Dessuten er det korpsets stiftelsesdag. Hele 107 år har det eksistert. Dertil kommer at det er 1. pinsedag i dag. Etter denne talen marsjerte vi til Sandvikens skole hvor overlærer Opedal holdt en tale i anledning dagen. Vi marsjerte så over Rothaugen, Krohnengen og Skansen hvor de respektive skolebarn og buekorps sluttet seg til oss.

Etter prosesjonen møttes vi igjen på Sandvikens skole hvor guttene også i år fikk brus og tebrød. Johan Aarberg var der med sitt fotoapparat. Han pleier ta et bilde av offiserene hver 17. mai. Da vet han at guttene har pyntet seg.

Lørdag 23. mai hadde vi fellesoppvisning med Skansens Bataljon på Mulebanen. Denne dagen ser vi frem til med glede, men også med en viss spenning. Vi hadde bare 45 soldater. Skansens hadde nesten dobbelt så mange. Sandvikssjefen åpnet men en velkomsttale. Skanseguttene

LANDTUREN 1964

Allerede tidlig i sesongen var det bestemt at landturen skulle gå til Voss, nærmere bestemt Skulestadmoen Ungdomsherberge. I 1960 hadde korpset også sin landtur hit, og mange av guttene husket de to varme sommerdagene de da hadde der oppe. I år var det ikke fullt så sommerlig.

Korpset skulle stille på linje kl. 13.30 lørdag 13. juni. Guttene møtte frem presis. Vi var klar til avmarsj fra Sandvikstorget kl. 14.15. John Skaaland var, som alltid, tjenestevillig når det gjaldt korpset. Han kjørte all bagasjen til jernbanestasjonen. Vi kom dit kl. 15.10 og toget skulle gå kl. 15.30. Mange av guttenes pårørende hadde fulgt korpset innover og de fikk nå god til til å ta avskjed med sine håpefulle, gi dem mange gode råd om å være forsiktig på turen og, ikke minst, å gi dem mange godter med i lommen.

Toget kom til Voss kl. 18. Det regnet, men det var ingen råd med det. Vi måtte gå til Skulestadmoen. Vi fikk dog en buss til å ta guttenes bagasje. Vi marsjerte gjennom selve Vossebygda, men da vi var utenfor bebyggelsen, kommanderte sjefen holdt. Fanen ble rullet sammen og så gikk vi i små grupper resten av veien.

Da vi kom frem ble vi hjertelig mottatt av den muntre Oswald Kristiansen. «Huset er dokkes så lenge dokker er her», sa han. «Lat som dokker er hjemme. Her skal alle ha det greit.» Dette var et språk som guttene forstod. Straks de hadde fått anvist rom, byttet de uniformen med et mer sportslig antrekk. Kjøkkenpersonalet hadde allerede middagen ferdig. Det var seiebiff, og guttene manglet ikke appetitt. Etter middagen moret de seg på forskjellig vis til

skulle i ilden først. Det ble en god oppvisning, den beste de har hatt på lenge. Likevel vil jeg påstå at vi ikke sto tilbake for dem. Vi hadde få gutter i geleddene våre, men de var presise i alle øvelsene. Sandvikssjefen holdt så en kort tale igjen før diffelering og parademarsj.

Sesongen 1964 går inn i historien. Vi vil karakterisere den som en god sesong. For neste sesong har vi ett ønske fremfor alle de andre, nemlig at vi må få flere soldater med i korpset.

Sekretæren.

kl. 22. De fleste av guttene var trette etter strabassene og sovnet straks. Bare noen få syntes ikke å vite hva tretthet er.

Tidlig søndag morgen var de første soldatene já benene. Den første kom til sjefen og ba om lov til å ro litt på vannet. Klokken var da 6.30. Han kunne ikke få lov til det.

Kl. 8 spiste vi frokost og etterpå fikk guttene fri en times tid. Det regnet litt, men det klarnet snart, og resten av dagen var det bra vær. Ca. kl. 10 startet konkurransene i løp. De bød på mange friske dueller. Deretter hadde offiserene et møte mens guttene fikk fri. Så kom det øyeblikk som guttene ventet på med spenning, nemlig utdelingen av «hederligene». Det var dog ingen som ble skuffet. Det ble dog sterk diskusjon om 1. kompanisjefen skulle få dette hederstegnet. Han fikk det dog til slutt, men festet på ryggen av uniformsjakken. Slik bar han det resten av dagen. Litt løyer må det jo være på en landtur. Av den slags hadde vi også noe som visstnok er blitt tradisjon. Sjefen skulle døpes. Han ble rett og slett kastet i Skulestadvannet med klærne på. Både soldater og offiserer var med på den bedriften. Slikt gjør man selvsagt ikke ustraffet. Etterhvert som timene gikk innhentet skjebnen den ene etter den andre av offiserene og slagerne. Bare to klarte å snike seg unna.

Det nærmet seg middag. Retten denne dagen var de berømte kjøttkakene. De gikk ned med glupende appetitt. Derpå var det bare å bytte og gjøre seg reiseklar. Vi skulle ta bussen til Voss, men det varte og rakk uten at noen buss viste seg. Vi bestemte oss omsider til å gå nedover, men til alles glede innhentet bussen oss bak første sving. Vi marsjerte dog gjennom selve Vossevangen i strålende solskinn og turistene hadde det travelt med sine filmapparater.

På toget var det mange som fikk seg en blund. Vi kom til Bergen i pøsende regn. Vi får vel gi regnet skylden for at så få gamlekarar var møtt frem på stasjonen, men der var mange av guttenes pårørende. Vi marsjerte til Sandvikstorget under full musikk og forsøkte å se glade ut, trots regnværet.

På Sandvikstorget holdt sjefen, Terje Kvamme, en innledende tale om oppholdet på Voss og roste da guttene for god oppførsel. Derpå gikk han over til utdelingen av premier og gaver.

Forts. side 5.

En gammel sandviksgutt forteller

(Forts. fra. forr. nr.)

Så kom den dagen da jeg skulle innskrives på folkeskolen. Overlærer de Lange likte ikke disse som hadde gått på skole før de kom i folkeskolen. Jeg måtte derfor vente til sist. «Ja, så var det deg da», sa han. «Du kan jo både lese og skrive og regne, du». «Ja», sa jeg med høy røst. «Hva kan du lese da?» «Bibelen,» sa jeg. Jeg pleide nemlig lese i bibelen for farmor nå da hennes øyne ikke var så gode lenger. «Hva kan du lese der, da?» «De fire menn i den gloende ovn», svarte jeg. Jeg hadde nemlig lest det for farmor om morgenen. «De var nå bare tre, da», sa han. «Nei, de var fire», sa jeg. Så ble det hentet en bibel, vesentlig vel for å overbevise meg om at de var bare tre, og jeg måtte lese det omtalte stykke. Da jeg kom til der hvor det står: «Da kongen så inn i den gloende ovn, så han en Herrens engel midt iblandt dem», klappet overlæreren meg på hodet og sa: «Du har rett, gutten min, der var fire». Jeg tror at det var farmors andakter som hadde gitt meg en slik frimodighet.

Da jeg hadde gått på den nevnte privatskolen og således hadde lært mer enn de andre, kom jeg til å gå bare et halvt år i frk. Wesenbergs klasse. Da ble jeg flyttet opp i tredje klasse. Det var jeg svært lei for. Jeg likte nemlig frk. Wesenberg svært godt. Siden fikk jeg bare med lærere å gjøre, nemlig lærer Lahn, overlærer de Lange og gamle lærer (og klokker) Olsen. Av disse betraktet vi de Lange som den der visste alt og lærer Olsen som den snille, gode bestefar, men lærer Lahn var og ble guttenes ideal. Det kom sikkert av at han alltid lekte med guttene og var som en kamerat for dem. Han «stakk» litt på det ene ben og hadde derfor alltid en stokk i hånden, og den brukte han flittig som oppdragelsesmiddel. Når de andre lærerne i frikvarterene spaserte to og to sammen og passierte, mens guttene fikk passe seg selv, så laget lærer Lahn som regel to partier av guttene. Disse skulle så på en eller annen måte være i opposisjon til hverandre.

En dag da det var herlig løs, tørr snø, skulle to partier krige mot hverandre med snøballer, men det skulle skje på en fair måte. En av

guttene fikk en snøball på kinnet. Det gjorde antagelig vondt, for gutten gråt og begynte å kalle den gutten som kastet snøballen vad hans økenavn. Men det skulle han ikke ha gjort, for øyeblikkelig fikk han en snøball til. Da hans munn nettopp var åpen for igjen å kalle gutten ved økenavnet, for snøballen rett i munnen på ham. Han kunne få munnen hverken opp eller igjen.

Guttene samlet seg om ham, og det ble en veldig ståhei. Lærer Lahn var der øyeblikkelig, og han sa: «Se på ham, gutter. Nå kan han stå der som en annen gapestokk». Så tok han klokken sin og sa: «Nå kan han stå slik i to minutter». Derpå sa han til en annen gutt at han skulle karre snøen ut av munnen på ham. Dette ble gjort, og lærer Lahn sa at det var akkurat til pass til ham for å kalle en annen gutt. Dette syntes vi gutter var grepa godt sagt av læreren, og han fikk da også et knalende hurra.

Lærer Lahn var grei på andre måter også. Han hadde et snekkerverksted hjemme og der benyttet han mye av sin fritid til å reparere krøbber som var gått i stykker om vinteren. Han hadde mange krøbber. Den minste kunne det bare sitte en på, men på den største kunne det sitte 10 gutter. Disse krøbbene fikk guttene låne uten noen betaling. Han sa ikke noe om guttene hadde aket i gater hvor det var forbudt. Men hvis de kastet seg av og løp sin vei når «kjølen» kom slik at han tok krøbben med seg på politistasjonen på Stølen, da ble han sint. Da måtte synderen selv gå på politistasjonen og hente den. De 40 ørene han da måtte betale fikk han av læreren, men så fikk han også en herlig omgang fordi han hadde vært så feig å løpe sin vei istedenfor frimodig å la seg ta av konstabelen. Det var noe meget oppdragende i den måten lærer Lahn behandlet guttene på.

Som vi kan forstå hadde lærer Lahn en veldig makt over guttene. Så han f. eks. en gutt som slo en annen som var falt og ikke kunne forsvare seg, da ropte han på gutten. Da denne kom bort til ham, fikk han av stokken mens læreren sa at man aldri skal slå en som

ligger på bakken. Man skal la ham reise seg slik at de begge kan ha like sjanser. For meg har dette vært noe jeg aldri har kunnet glemme. Jeg har forsøkt å anvende det i alle forhold som jeg har møtt i livet.

I 1883 var jeg i den alder at jeg kunne bli medlem av Sandvikens Buekorps. Min farmor var meget nøye med at jeg gikk i Sandvikskirken mens hun laget middagen om søndagene. Etterpå måtte jeg fortelle hvilke salmer der ble sunget og hva presten sa til dagens tekst.

Så kom våren og dermed trommehvirvlene fra øvelsesplassen til Sandvikens Buekorps. Trommene drog meg, og så gjorde jeg noe som jeg ikke burde ha gjort. Jeg gikk inn i kirken, skrev opp salmenumrene og så i salmeboken hvilken tekst det var den søndagen, og så gikk jeg ned til buekorpsets oppstillingsplass.

Senere ba jeg om lov til å bli med i buekorpset, men farmor visste ikke hva der gikk for seg der og ville vite litt om det først. Hun gikk da opp til Marie, mor til Hjalmar Markussen, for å få opplysninger. Da var det gamle Haldor Markussen, Hjalmar's far, sa: «Jo, bare la ham bli med, for der lærer de tritt, takt, disiplin og å rette seg opp». Dette ble avgjørende.

Den første dagen jeg var med, skulle vi ha utmarsj til Munkebotten. Farmor hadde utrustet meg vel. Tre lommer var fylt med skilingsboller fra Aksjebakeriet i Pyttergrenden. På disse var det rikelig med smør fra Ole melkemann som var fra øverste gård i Hellen. I den ene bukselommen hadde jeg en flaske med bringebærbrus. Jeg ante at at farmor ville stå nederst i Pyttergrenden når vi marsjerte forbi, og ganske riktig, der sto hun ved vannspringen nedenfor Aksjebakeriet. Jeg holdt hodet rett frem som reglementet bød, men øynene stod skjeve i hodet. Jeg ville gjerne legge merke til om hun likte dette så jeg kunne få bli med for fremtiden også. Da jeg kom hjem igjen, sa hun at jeg hadde vært kjekk og stram.

Det er sikkert at den tiden jeg var med i korpset hadde betydning for meg. Jeg lærte disiplin, både overfor andre og overfor meg selv. Jeg lærte å gå i takt sammen med andre, og jeg lærte å rette meg opp hvor tunge enn byrdene senere i livet var. Derfor er det med glede jeg erindrer meg selv om mine guttedager i Sandvikens Buekorps.

Forts. fra side 3.

I løp fikk følgende medaljer: Yngste klasse: 1) Tore Appelseth, 2) Sigurd Strømmen.

Mellomste klasse: 1) Trygve Knudsen, 2) Terje Kolstad.

Eldste klasse: 1) Helge Rasmussen, 2) Henning Nistad.

Offiserer: 1) Terje Engevik, 2) Jan Larsen.

Følgende fikk 5-årsmedaljen: Harald Hoem, Jan Helge Wisnes, Brynjulf Berg, John Lervik, Brigt Scheie, Øyvind Rasmussen, Helge Rasmussen, Eivind Helland, Henning Nistad, Terje Kolstad.

Beste pelotong i løp ble 2. pelotong ved Fredrik Halvorsen. Beste nybegynner var Tore Appelseth. Han fikk også et krus fordi han var beste loddselger. Beste pelotong i eksersis var 3. pelotong ved Asbjørn Moldestad.

Det ble så en pause. Musikken spilte mens de minste guttene gikk rundt og samlet inn «kollekt». Det kom inn kr. 163.— som vi takker publikum for.

Sjefen fortsatte så utdelingen. Beste soldat i år var Knut Johnsen. Asbjørn Moldestad fikk «ti-årskrus». Maskotten vår, Terje Tomassen, var ikke med på landturen på grunn av sykdom. Han var dog møtt frem på Sandvikstorget og måtte nå frem og hente sin «hederlig». Johan Aarberg ble overrakt en tinnvase som takk for arbeidet med Sandviksnytt, og ellers annet arbeid for korpset.

1. kompanisjefen, Terje Engevik, holdt så en takketale for sjefen, Terje Kvamme, der han takket ham for det arbeid han har nedlagt for korpset. Han har vært aktiv i buekorpset i 11 år. Han har i alle disse år vist god disiplin, god eksersis, og ikke minst, han har vært en god kamerat. Han overrakte et tinnfat til sjefen. Det skal være et minne for livet om de glade buekorpsdager.

Så var det defilering og derpå parademarsj, og så gikk hver til sitt.

Sekretæren.

*

Korpsets offiserer vil hermed bringe en hjertelig takk til «dameklubben» og rådets medlemmer for den hjelp de har ytet korpset i denne sesongen. Spesielt vil vi takke gamlekarene Sverre Andreassen, Johan Aarberg, Bjarne Kolstad og Bjørn Nilsen for den interesse de har vist for korpset.

<p>Martha Eldholm Sandviksveien 49 b Telefon 56 820 <i>Melk — Brød — Frukt — Grønnsaker</i></p>	<p>A. Waage a.s P. VORLAND Nye Sandviksvei 41 — Telefon 14 302 <i>Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr</i> <i>Elektriske Husholdningsmaskiner</i></p>
<p><i>Sandviksbrød for Sandviksfolk!</i> Kjøp Deres brød i Sandvikstorvets Bakeri John Skåland Telefon 56 563</p>	<p>SANDVIKSFOLK BESØKER Sandvikens Herrefrisørsalong Nye Sandviksvei 73 — Telefon 58 410</p>
<p>A/s FISKERNES BANK BERGEN Slottsgt. 3 - Sentralbord: 30 620 Telegr.adr.: «Kystbank» - Postboks 191</p>	<p>A. BJØRNDAL SKOMAKERFORRETNING Rothaugsgt. 1 c — Telefon 15 610 <i>Bruk fagfolk, det lønner seg</i> <i>Reparerer all slags skotøy</i></p>
<p>Brekkes Lærhandel A.s Nye Sandviksvei 7 — Telefon 12 615 ALT I SKOTØY FOR ARBEIDSBRUK OG FEST</p>	<p><i>Radioverkstedet</i> i Sandvikens sentrum A.s RADEK Telefon 56 946 - Sandvikstorget</p>
<p>A.S PYROX Fabrikk for elektriske koke- og varmeapparater Telefon 57 570 — BERGEN</p>	<p>Georg Mikkelsen A.s TOBAKKSFORRETNING Bratten - Bryggen 4 - Telefon 32 231 ALT I TOBAKK</p>
<p>Halfdan Solberg A.s Sandviksboder 6—7 - Telefon 58 310 TRE- OG JERNEMBALLAGE KJEMIKALIER</p>	<p>RANDI HAALAND OVERRETTSsAKFØRER Vågsalm. 14—22 — (Kreditbankens hus) 3. etasje Telefon 10 660 Kontortid kl. 10—16 (ikke onsdag)</p>
<p>PRESANGER I STORT UTVALG I GULL OG SØLV — PLETT OG TINNVARER MODERNE FORLOVELSESRINGER — POKALER — PREMIER magnus aase <i>gullsmed</i> TELEFONSENTRAL 19 146 — STRANDKAIEN 6</p>	

R. Lien — Autovekt

Michal Krohngate 99 — Telefon 61530

Alt i møbler

Kato Fotland

Gimlehjørnet — Telefon 16 356

A. ROLLAND JACOBSEN

Kjøttforretning

Sandvikstorvet 1 — Telefon 56 941

Alltid god fiskemat hos

Sandvikens Fiskemat

Innehaver: J. Stødal

Ekrengt. 13

Telefon 56 655

ALT I MUSIKK I

Helleveiens Fiskematforretning

HELLEVEIEN 44 — TELEF. 56 424

Inneh. Reidar Utstein

VI-KAN-FOTO A.S

Kong Oscarsgt. 31, ved Katedralskolen

Besøk vår forretning på vei til påsketoget!

Telefon 19 018

A.S MERINOSPINNERIET

BREIVIKEN

BYGGMESTER

M. SVENDAL

Kirkegaten 47 — Telefon 56 280

Når strømpene er merket

Safa

da vet vi det er

gode saker!

NORSKE STRØMPER
I TOPPKLASSE

HAUKEDALS

Transport & spedisjonsforretning

Bredsgården 1

Telefon 14 227 — 19 959

H. Skare & Sønn

Sjø- og Landtransport — Spedisjon

Skraphandel

Sandvikstorget

Telefon 56 827

ALMACÉN A.s

Sandviksvei 4 — Telefon 57 036
Kolonial — Fetevarer — Delikatesser
Vi har også et godt utvalg i
Frukt — Sjokolade — Tobakk
Kommisjonær for Norsk Tipping A.s

TANNLEGE

Anders Finne

Telefon 58 471 — Tømmervågen, Eidsvåg

Bernh. Ellingsen

Ekrenbakken 9 — Telefon 57 302
KOLONIAL OG FISKEFORRETNING
*Findus og Frionor fra frysedisk. Fersk
røket, saltet fisk, sild og grønnsaker*
Kolonial — Fetevarer

John Nordrehaug

Kjøtt- og Pølseforretning
Sandviksveien 47
Telefon 56692 — Privat 58067

Joco Vaskerier

v/ Skutevikstorvet
**VÅTVASK
FERDIGVASK AV ARBEIDSTØY**
Tøy mottas til rensning
Telefon 33 265

S. Gøransson

TAPETSERVERKSTED - REPARASJONER
Øvre Hamburgersmug 1 - Bergen
Telefon 31 754

STUDIO WESPESTAD

Fotografisk Atelier
Chr. Michelsensgt. 1—3 Telef. 32 563
**Brudfoto — Barnefoto — Portrett — Pass
Reportasje — Arkitektur — Interiør
Eksteriør — Hjemmefoto**

E. Knudsen & Co

Tobakk og kortevarer
Sandviksveien 49 a — Telefon 56090
Privat 57 106
Elektriske artikler — Kjøkkenutstyr

J. Hafstads Eftf.

PØSEFABRIKK — RØKERI
Lille Øvregt. 17 — Kontor Lille Øvregt. 19
Sentral: 16 718. - Fabrikk: 32 193 - Kleiven privat: 56 135

Alt i pøse- og påleggsvarer
Husk vårt vakuumpakkede pålegg

Svein Hatvik

Aut. installatør
**ELEKTRISKE INSTALLASJONER
OG UTSTYR**
Øvregaten 31 — Telefon 15 291 - 17 556

Hele Sandviken synes
at prisene er rimelige, og utvalget stort i:

*Manufaktur — Papir — Kortevarer
Leketøy og Kosmetikk*

Velkommen skal De være til

VAREMAGASINET

Sandviksvei 87 a

Telefon 56 707

*Vare
magasinet*